

DOLENTSKI LIST

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA NOVO MESTO

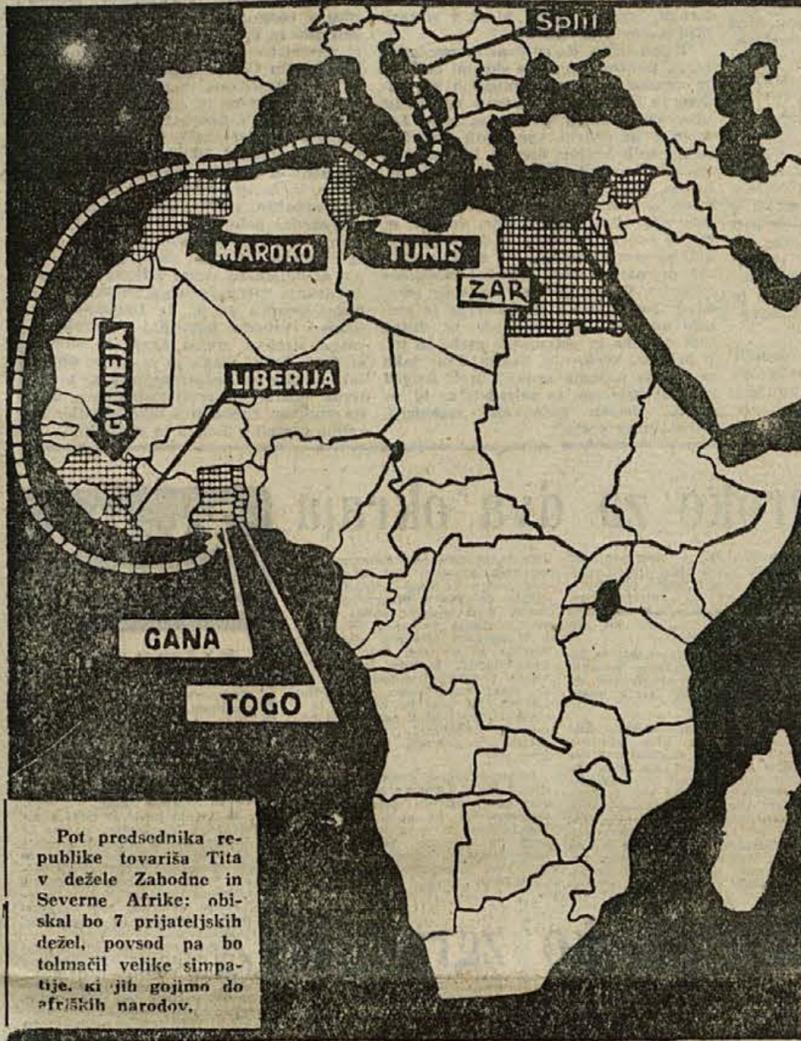
LASTNIK IN IZDAJATELJ: Okrajni odbor SZDL Novo mesto — Izhaja vsak četrtek — Posamezna številka 20 din — LETNA NAROČNINA 900 din, polletna 450 din, četrtletna 225 din; plačljiva je vnaprej — Za inozemstvo 1800 din oziroma 4 ameriške dolarje — TEKOCI RACUN pri Mestni hranilnici — Komunalni banki v Novem mestu št. 606-70/3-24

Štev. 8 (570)

Leto XII.

NOVO MESTO, 23. februarja 1961

UREJUJE uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik Tone Gošnik — NASLOV UREDNISTVA IN UPRAVE: Novo mesto, Glavni trg št. 3 (vhod iz Dilančeve ulice) — Poštni predal Novo mesto 33 — TELEFON uredništva in uprave št. 127 — Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo — TISKA Casopisno podjetje »Dolo« v Ljubljani

Pot predsednika republike tovarisa Tita v dežele Zahodne in Severne Afrike: obiskal bo 7 prijateljskih dežel, povsod pa bo tolmačil velike simpatije, ki jih gojimo do afriških narodov.

Ženam mesto, ki jim pripada!

Žene pred letošnjim 8. marcem — Razgovor z inž. Vilmo Pirkovič, predsednik komisije za družbeno uveljavljanje žena, in z Romanom Ogrinom, sekretarjem okrajnega odbora Socialistične zveze

Letos bomo praznovali 8. marec — dan žena v obdobju proslav 20-letnice ljudske revolucije, v kateri so žene odigrale pomembno vlogo. Praznovanje naj bo zato slovesnejše kot kdaj koli doslej. Ne bomo opustili tradicionalnih proslav, ko smo ženam vsaj na ta dan nudili malce razvedrila, ki je pretrgalo verigo njihovih napornih dni. Večji del proslav pa naj bo posvečen razpravi, kako rešujemo in kako naj bi reševali probleme žena.

Vprašajmo se, koliko smo omogočili ženam uveljavljanje v proizvodnji, v družbenih organizacijah in v političnem življenju? Koliko je naredila družba, da bi ženo razbremenila? Servisi stanovanjske skupnosti, obrati družbene prehrane in ustanove za otroško varstvo je naj resno skrbi, da se bo laže posvetila proizvodnji, da je po delu doma ne bo več čakalo toliko gospodinjstvih naporov in da se bo laže posvetila vzgoji otrok — novih državljanov. Ze zaradi materinstva zasluži žena veliko skrb vse družbe, doslej pa smo jo vse preveč prepustili njenim težavam.

Ne pozabimo na žene v kmetijstvu! V naši republiki je 225 tisoč volivcev kmetijske skupine, med njimi je kar 125 tisoč žena! V našem okraju je razmerje približno enako, kljub temu pa bi zmanj iskali odbornice — žene v kmetijskih skupinah zborov proizvajalcev! V okraju je približno 6 tisoč kmetijskih gospodarstev v pogodbeni proizvodnji z zadruge; skoraj polovico teh pogodb so podpisale žene, kmetijski strokovnjaki pa povedo, da so prav

kmetičke žene mnogo dojemljivejše za sodobno kmetijsko proizvodnjo kot moške gospodarji. Na nekaterih področjih so žene celo glavni nosilci pogodbene proizvodnje! V kmetijstvu nosijo 50 odst. bremen v proizvodnji — žene. Ne pozabimo njihove velike vloge pri pretakanju narodnega dohodka. Največji del tega dohodka potrošino skozi družinske proračune. In tu je spet žena gospodinja tista, ki kot kupec gospodinjstvih predmetov potroši največ!

Našli smo le drobec pomembnih dolžnosti, ki jih v naši družbi opravlja žena. Gotovo ji torej pripada pomembnejši prostor, kot ga je imela doslej. Socialistična zveza je do zdaj vse premalo skrbelo za uveljavljanje žena in za reševanje njihovih problemov. Se vse premalo je žen v organih oblasti, v organih delavskega in družbenega upravljanja in v odborih družbenih

organizacij. Gotovo so tu precej krive tudi žene, saj so kot volivke v večini, pa vendar ne volijo kandidatke. Morda je po sredi občutek manjvrednosti, morda pa tudi premajhno zanimanje. Do odbornice v ljudskih odborih smo preveč kritični. Odbornika, ki že leta sedi v ljudskem odboru, ne vidimo, čeprav nikdar ne sprejme vori, na ulici pa »pregrizne« vsako na seji izgovorjeno besedo; ženo, ki je molčala le dve leti, pa že obsojamo kot nedelavno. Krajevne organizacije SZDL naj čimprej ustanove sekcije, ki bodo razpravljale o težavah žena in družine, v teh sekcijah naj tovarišice skupaj z možmi iščejo pota za odpravo težav!

V marcu bodo občinske konference žen kot priprava na zvezno konferenco, ki bo 19., 20. in 21. aprila v Zagrebu. Na občinske konference bodo povabljene žene, ki so se uveljavile v DS, v organih druž-

benega upravljanja in v političnem delu. Pogovorijo naj se o vsem, kar jih v občini najbolj žuži. Kmalu bodo volivke zadržnih svetov, povedati pa smo že, kako veliko vlogo imajo žene kot proizvajalke v kmetijstvu. Letošnje volivke zadržnih svetov naj bodo preizkušnja novega odnosa družbe do žen in hkrati odnosa žena do sebe, saj zaslužijo, da so v novih zadržnih svetih zastopane številce kot doslej.

Za delovni del proslav 8. marca smo našli kar precej nalog. Mnoge bo morala urediti vsa družba, saj so bile žene doslej preveč prepustne same sebi. Letošnji 8. marec naj bo torej prelomnica. Žene naj s pomočjo in podporo družbenih organizacij, organov oblasti in s povečano aktivnostjo žena najdejo v socialistični družbi prostor, ki jim — če upoštevamo njihovo obsejano, skromno in tiho delo — tudi pripada!

Po dvajsetih letih

Kmalu bodo izdelani programi za 20-letnico vstaje — Največje slavje Slovenije: 22. julija v Žužemberku, kjer pričakujemo 100.000 ljudi — Žužemberk se bo ves prenovljen pripravil na veliki dan in na odkritje veličastnega spomenika padlim borcem in žrtvam fašističnega nasilja

Na sestanku predstavnikov občinskih odborov SZDL, LMS in sindikalnih svetov ter predstavnikov okrajnega odbora SZDL, LMS in Okrajnega sindikalnega sveta so se pretekli četrtek med ostalim pogovorili tudi o proslavah ob 20. obletnici revolucije. Sklenili so, da naj izdelajo vsi občinski odbori za pripravo proslav v zvezi z 20-letnico revolucije takoj svoje programe proslav. Te naj zajemajo le praznovanje 4. julija — dan borca, 22. julija — dan vstaje in 22. decembra — dan JLA. Proslavljanje teh dni bo republiškega in zveznega značaja. Razen naštetih proslav pa so lahko še občinske in okrajne, ki morajo biti vezane na dogodke iz leta 1941.

Na teh proslavah naj bi udeležencem prikazali: stanje go-

spodarstva v stari Jugoslaviji in danes, delavsko in družbeno samoupravljanje in nove gospodarske ukrepe — delitev dohodka kot najvišjo stopnjo vloge delavskega razreda v gospodarski in socialistični ureditvi.

Proslavljanju ostalih zgodovinskih dni (8. marec, 27. april, 1. maj itd.) ne bomo dali posebnega poudarka 20. obletnice revolucije. Tudi razni festivali in srečanja, ki bodo letos, ne bodo imeli nobene zveze s proslavo 20. obletnice vstaje.

Posebne komisije za delo s šolsko mladino in mladino sploh bodo organizirale med ostalim tudi predavanja bivših

oficirjev in borcev. Ti predavatelji naj bi ne govorili toliko o posameznih dogodkih, skupinah in junastvih, ampak naj bi prikazali bolj smisel NOB, ideje, za katere so se borili ljudje itd.

Glavna jugoslovanska proslava ob 20-letnici revolucije bo 4. julija v Užicah. Ta dan naj bi se čimveč ljudi zbralo ob televizijskih in radijskih sprejemnikih ter poslušalo govor, ki ga bo imel predvidoma maršal Tito. 22. julija bo glavna proslava za Slovenijo v Žužemberku, kjer bodo odkrili spomenik preko 1200 padlim borcem. Na njej bo sodelovalo, kot računajo, nad 100.000 ljudi.

Nagrajeni šoferji na Vidmu

Upravni odbor Tovarne celuloze in papirja na Vidmu je nagradil šoferja Antona Drugoviča z 10.000 dinarji, ker je s kamionom TAM 4.500 prevozil 100.000 km brez popravil in zastojev. Deset tisoč dinarjev je dobil tudi Ivan Molan, ki je znova prevozil 100.000 km z osebnim avtomobilom brez posebnih okvar. Tovarniški Mercedes ima že 204.000 km, pri čemer je prvih 100.000 km prevozil šofer Anton Hočko: tovarna Mercedes sta dila z zlato značko, ker ni imel pri teh 100.000 km nobene okvare.

Ni podjetja ali ustanove, kjer jih ne bi srečali, naših poštivovnih proizvajalk, delavk in uslužbenk. Samo v industriji v okraju dela 3.160 žensk, v prosvetni službi jih je 939, v zdravstvu 929 in pod.

Ne klonite v pravični borbi!

Na vseh protestnih zborovanjih po okraju smo v preteklem tednu lahko slišali: BREZ IZJEME OBSOJAMO ZLOČINE KOLONIALISTOV! SVOBODO AFRIČANOM!

Kako živo čutimo s kongoškim ljudstvom, smo dokazali minul teden, ko je bila v okraju vrsta protestnih zborovanj, na katerih je ljudstvo povsod obsodilo gnusni umor predsednika Lumumbe. V Novem mestu je bilo veliko zborovanje na Glavnem trgu; v Metliki se je na petih zborovanjih zbralo nad 700 ljudi, ki

so poslali protestna pisma Organizaciji združenih narodov v New Yorku zaradi pasivnosti enot OZN v Kongu. V Brežicah se je zbralo več kot 1000 delavcev, dijakov in drugih državljanov v sredo ob 14. uri. Od tod so poslali protestne brzojavke Glavnemu odboru SZDL Slovenije in brzojavne pozdrave zakoniti kongoški

vladi. Protestna zborovanja so bila tudi v Dobovi in v rudniku Globoko. V sredo se je zbralo nad 800 ljudi v Sevnici in ogorenju protestiralo proti sedanjemu početju kongoških band in njihovih vodij, kot proti politiki OZN v Kongu. V Vidmu-Krškem je bila vsa javnost močno vznemirjena spričo vesti o zahrbtnem uboju

predsednika Lumumbe. Dolg spoved manifestantov je krenil skozi mesto pred tovarno celuloze in papirja, kjer je bilo protestno zborovanje. Od tod so poslali več pism, med drugim tudi Vsenarodnemu afriškemu kongresu v Akri, v državo Gano; to pismo so zaključili takole:

«Lumumba in njegova sodelavca so mrtvi, ni pa mrtvo hrepenenje kongoškega ljudstva po osvoboditvi. Pripravljeno smo biti v vaši plemeniti borbi z vami, pripravljeno smo vam nuditi pomoč v mejah naših možnosti. Afrika je vaša, Kongo je last kongoškega ljudstva, nič manj pravice do življenja nimate vi, kot belgijski imperialisti. Zato podpiramo vašo borbo in si prizadevamo, da bi vam pomagali doseči skorajšnjo zmago! — Ne klonite pred nasiljem, vaša borba je pravična! V tej borbi vas podpira vsa Afrika, podpira vas jugoslovansko ljudstvo in vse napredno človeštvo!»

Sistem točk je zamenjal tarifni pravilnik

V tovarni celuloze in papirja na Vidmu so v zadnjem času ukinili tarifni pravilnik, ki ga je zamenjal novi način razdeljevanja osebnih dohodkov. Sliherno delovno mesto v tovarni je bilo po posebni komisiji ocenjeno in ima določeno število točk. Delo v normi in režiji ter vsi dodatki (na normo, nadure, nočno delo in posebno nadurno delo) so prav tako preračunani na točke, tako da bo lahko vsak delavec sam ugotovil, če je njegov osebni dohodek pravilno izračunan. Vsota osebnih dohodkov vsake obračunske enote se vsak mesec seveda menja; po-

polnoma je odvisna od količine in kvalitete proizvodnje, ki jo je enota kot celota v mesecu dosegla. Zato je vrednost točke v vsaki obračunski (ekonomski) enoti vsak mesec drugačna; to bo prav gotovo spodbudilo kolektiv, da bo vložil v svoje delo še več truda. Čeprav je bil lanski plan v tovarni zelo napet, so vse ekonomske enote presegle postavljene doajnosti. Plan skupne proizvodnje je bil konec leta presežen za 7 odst. oz. za 6.778 ton blaga, plan blagovne pro-

izvodnje pa za 8 odst. Po vrednosti je kolektiv lanski plan presežal za 10,3 odst. Skupni uspehi tovarne so v primerjavi z letom 1959 boljši za 26 odstotkov, k čemur je vsekakor največ pripomoglo uspešno nagrajevanje po delu. V kolektivu si obetajo od novega načina nagrajevanja še večje uspehe.

Obiščite razstavo Vladimira Lamuta!

Razstava je odprta v prostorih Dolenjskega muzeja vsak dan dopoldne od 9. do 12. ure in popoldne od 16. do 19. ure do vključno 8. marca.

Sindikalna konferenca v KOPITARNI

Zadnji četrtek je bila v sevnici KOPITARNI sindikalna konferenca, na kateri so delegati razpravljali o številnih problemih. V soboto so se o svojem delu pomenili tudi člani podružnice javnih uslužbencev; v nedeljo pa je bila sindikalna konferenca v krmeljskem rudniku. Povsod razpravljajo člani sindikata o perečih problemih kolektivov, o občinskem gospodarstvu in nalogah v novem petletnem planu.

Seminar OK ZKS v Dol. Toplicah

Okrajni komite Zveze komunistov prireja ta teden v Dolenjskih Toplicah petdnevni seminar za občinske komiteje ZKS in člane OK ZKS. Na seminarju predava okrajni politični aktiv predvsem o aktualnih temah — o vlogi članov ZK v komunah.

VREME

od 23. II. do 5. III. 1961
Nestalno in hladno vreme s pogostimi večidel snežnimi padavinami in z mrazom ponoči. Vendar močne padavine pričakujemo le okrog 25. februarja in okrog 3. marca.
V. M.

Komuna v petletnem planu

Na zadnjem zasedanju je Zvezna ljudska skupščina sprejela novi petletni načrt, ki predvideva zlasti skladen razvoj vseh gospodarskih panog in področij v prihodnjih petih letih. Zdjaj so na vrsti republike in komune, da pripravijo svoje načrte gospodarskega razvoja.

V prihodnjem razdobju bo naloga komun, da bodo razen nadaljnega razvoja proizvodnih sil znatno dvignile na svojem področju tudi družbeni standard. Te naloge bodo sedaj terjale izrednih naporov in znatnih finančnih sredstev. Zato je zelo važno vprašanje, kakšen bo materialni položaj komun v prihodnjem petletnem razdobju. Čeprav še niso dokončno izdelani gospodarski instrumenti, si na osnovi razprav v Zvezni skupščini in nekaterih značilnostih novega sistema delitve dohodka, ki se pripravljajo, lahko obetamo, da se bo materialno stanje komun izboljšalo. Predvsem moramo poudariti, da

spričo novega sistema delitve dobile komune in gospodarske organizacije pri sedanjih produktivnosti dela nekoliko ugodnejši položaj, kot ga imajo sedaj.

Kaj bo vplivalo na boljše materialne pogoje komun? Delavske kolektive in s tem seveda tudi občine bo posledje veliko bolj in neposredno zanimala proizvodnja in čim večja akumulacija. To pa obenem pomeni, da bo zaostajanje v proizvodnji oziroma vsako povišanje stroškov proizvodnje veljala gospodarsko organizacijo in s tem vso komuno precej več. Odnosi razdeljevanja dohodka morajo biti tako da bodo glede racionalne proizvodnje, ekonomije dela in sredstev za proizvodnjo, glede akumulacije itd. interesi podjetja in komune sovpadali bolj kot doslej.

Zakaj poudarjamo doslej? Naj pojasnimo to s primerom iz dosegane prakse. Nedavno je prišlo do

spora med nekim velikim industrijskim podjetjem in občinskim ljudskim odborom glede vprašanja delovne sile v tem podjetju. Delavski kolektiv je namreč po analizi in ekonomskem računu ugotovil, da se je za povečanje produktivnosti dela treba rešiti odvečne delavne sile, okrog 200 delavcev. Ni šlo zato, da bi jih kratkoma odpuščali, temveč, da se zaposle na drugih delih v mestu, za kar so že bili dani tudi določeni predlogi. Toda občina se je uprla, ker bi se z zmanjšanjem delovne sile v tem velikem podjetju zmanjšal tudi prispevek občinskemu proračunu iz osebnih dohodkov delavcev in uslužbencev.

Ta primer praktično kaže, v kakem obsegu se ne skladajo interesi podjetja in komune, kadar gre za nadaljnje povečanje produktivnosti dela.

Novi sistem hoče odpraviti take spore med komunami in gospodarskimi organizacijami. Poslej za ko-

munne ne bo odločujoče, koliko delavcev bo zaposleno v posamezni gospodarski organizaciji, saj bodo njeni dohodki in materialna osnova odvisni (zključno od materialnega učinka produktivnosti dela vsakega podjetja). V tem smislu bo komuna tudi določala svojo politiko povečanja proizvodnje in izpopolnjevanja podjetja, da bodo izpopolnila tehnološke procese v proizvodnji.

Ker bodo komune in podjetja imele skupni interes za povečanje proizvodnje, bo vse manj vzrokov in potreb po iskanju centralnih fondov. Kakor določajo smernice petletnega načrta, bo razvoj vsake upravne enote odvisen predvsem od lastne gospodarske politike in lastnega uspeha dela. Zato lahko zaključimo, da je v prid vseh gospodarskih organizacij in komun, da že na začetku leta žrtvujejo čim več naporov za maksimalno proizvodnjo in za čim večje zmanjšanje stroškov.

JAKOB SPRINGER SMRT na RABU Spomini iz rabskega taborišča

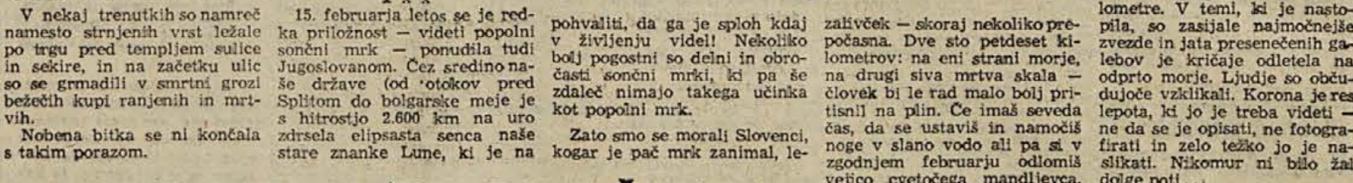
Velika nesreča je bila za hude kadilce, ki niso imeli denarja. Prodajali so kruh, da so si lahko nabavili »božje trave«... a to je bilo zanje usodno. Večina je našla pokoj na tisti obzidani njivi v kampskem zalivu.

Kadar Luna ljubkuje s Soncem...

...Trenotek nato se je nekje iznad templja oglasil nadčloveški glas: «OBRAČAM SVOJE OBLIČJE OD PREKLETEGA LJUDSTVA IN NA ZEMLJO NAJ PADE TEMA.»

Zgodilo se je nekaj strašega: čim je glas govoril, tako je sonce izgubljalo svoj blesk! Pri zadnji besedi se je stemnilo kakor ponoči. Na nebu so se zasvetile zvezde, a namesto sonca je stala črna okrogla plošča, obdana s plameničim obročem.

Nazmeren krik se je utrgal iz stotisoč prsi. Napadali pri vratih so odvrgli tramove, kmetje so padli na obraz. «Vidite, prišel je sodni dan! Smrt prihaja!» je na vso moč zaječal glas konec ulice.

Takole so videli v Dalmaciji sonce preteklo sredo zgodaj dopoldne

hvaljiti, da ga je sploh kdaj v življenju videl! Nekoliko bolj pogostni so delni in obročni sončni mrki, ki pa se zdaleč nimajo takega učinka kot popolni mrk.

ALI POZNATE BREŽICE?

Novo mesto, Avtobusni promet, Brežice...

Zanimiv večer v Črnomlju

Zadnji ustni časopis članov podružnice Novinarskega društva LRS v Novem mestu, ki je bil prirejen s sodelovanjem...

Mladinci iz Kote pri Semiču pišejo

O mladinskem aktivu v Kotu pri Semiču ni dosti slišati, čeprav je delaven. Redno imamo sestanke, organiziramo...

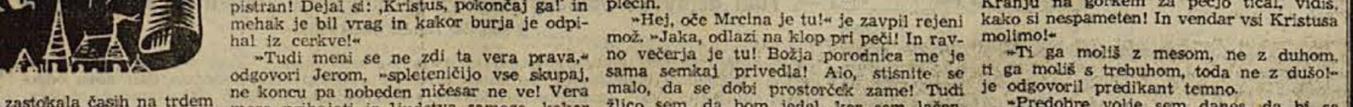
Sinu, brato, fantu ali možu, ki je v vrstah JLA, pripravite največje presenečenje...

Podružnica NDS v Novem mestu bo pripravila še dva takakot večera: v Sevnici in v Adlešičih.

Nekoč, ko je bila kriza v taborišču že na višku, je prišel škof s Krka. Z velikim pompom so Italijani zbrali vse internirance, da so morali prisostvovati škofovi maši in pridigi...

Umrli je najstarejša Dolenjka

16. februarja je na Cerovcu v 103. letu življenja umrla Uršula Plut, najstarejša Belokranjka in verjetno tudi ena najstarejših na Slovenskem sploh...

Vsi ostali kraji, predvsem okoli železniške postaje, spadajo pod okoliška naselja. Ze nekaj let razpravljajo, da bi mestno področje razširili na naselja Crnac, Zakot, Sentenart in Brezina...

Ivan Tavčar: GRAJSKI PISAR Zgodovinska podoba

In res so se dekletu utrinjale debele solze ob obrazu in ihtela je. «Kaj ti je? Spoznavalec svetega evangelija nimajo skrivnosti pred sabo!»

glavje svetega pisma. In ni se prej dotaknil jedi, dokler ni do konca prečital vsega, in še potem vestno molil ter klical: »gospoda«, da bi blagoslovil vse, kar bodo snedli služabniki njegovi ta večer.

«Ta vera ni prava», je berač Luka izpregovoril, »predolge molitve ima. Kratek molitev, ta je dobra! Kako si molil ti, Stó-pistran! Dejal si: Kristus, pokončaj ga! in mehak je bil vrag in kakor burja je odpihal iz cerkve!»

«Tudi meni se ne zdi ta vera prava,» odgovori Jerom, »spletencičijo vse skupaj, ne koncu pa nobeden ničesar ne ve! Vera mora prihajati iz ljudstva samega, kakor je prišel premislivši naš Jezus iz srede ljudstva!»

«Kaj boš ti govoril,» mu je prestrigla Medudka besedo ter z žlico lovila velik zaloga mesa po skledi. »Meni se prikazuje naš Jezus, ti si pa Jud, in škoda je, da nisi utonil v Rdečem morju! Veliko je poklancanih, a le malo nas je izvoljenih! Ti preveč govoriš in premalo moliš, Jerom!»

«Molčal bom, mati Medudka, molčal,» je zatrjeval Jerom. Obrnil se je pa proti mlajši »svetnici«, sedeli mu ob strani, in siknil: »Da smo danes v kaki hosti, premlbil bi ji že kosti, da bi ne videla Jezusa, ampak gola hu-dudal!»

«Muller taceat in ecclesia! To in ničesar drugega ni izpregovoril predikant in kos ovenjanika je prelomil in si drobil od njega ubogo večerjo. »To se pravi: ženska, molči v cerkvi, za to nisi poklicane!»

«Mati Maruša, ta pravi, da morate jeziki držati za zobjmi da se vam Kristus ne prikazuje!» se je zasmeljal berač Luka.

«Kaj, da bi govorili ne smela?» — in zdajci se je nasoprla kakor jarčica, če se ruje s svojo sorodovinko, in vstala je, suho roko je v pest stisnila in proti predikantu...

ne izda več kakor pri kranjskih faraniht-Tu je treščil oče Mrcina z roko ob mizo, da je zopet vse zaklepelo. Ugedal je predikanta.

«Kaj, magister Jurij, ali si tudi ti tukaj in seješ ljujko med pšenico? Vidis, kako si nespameten, tu stradaš, tu begaš okrog v noči in biričev se bojiš! Pa bi lahko v Kranju na gorkem za petjo tičal, vidis, kako si nespameten! In vendar vsi Kristusa molimo!»

«Ti ga moliš z mesom, ne z duhom, ti ga moliš s trebuhom, toda ne z dušje-je odgovoril predikant temno.

«Predobe volje sem danes, da bi se pripravil s teboj. Pojdi Belcebubu v trebuh, ti griza črna!»

Kranjski župnik je jedel nato z veliko slastjo, prav kakor bi predikant ne bil navzoč. V hiši pa se je bila nabrala tačesa vsa Dobničanova družina ter se gostila pri mizi z osemim sokom, ko so se gostje pri tej mizi mastili z mesom, dasi podnev; ničesar niso delali.

Pri tej priliki je Jerom Stópistran skrivoma in tihotapsko smuknil iz sobe. Stópišvega v vežo ga je objela tema.

Samo od ognjišta se je malo svetilo in tam pri edinem oknu se je kazalo nočno obnebij, pročete se nad tiho krajino. V tem oknu na šibkem drogju je čepela hišna kuretina, tiščee glavice med peruti in sanjajoč o pšenici, katero je zobala za dne.

K tej speči družbi se je prihitopil Jerom in mlademu petelinu je pogladil z roko po perju. Zaspano je revšee izvelko trudno glavico izmed volnene gorkote in zagazilo z njo med svetnikove prste. Ti pa so umeli svoj posol preizvrstno in, kakoc bi trenili, je bil zasukan vrat, da je krlitega pevca zdajci zapustil drago življenje in da se je težko truplo zavallilo Jeromu v drugo roko.

POTREBA PO RAZVEDRILU

Je rodila v okraju že 17 instrumentalnih skupin, ki pa še vedno nimajo pravega priznanja — 14. maja bo v Trebnjem okrajna revija zabavnih ansamblov, ki jih sestavljajo predvsem naši mladi vajenci, dijaki, študentje, rudarji, kmečki fantje, uslužbenci in drugi

V novomeškem okraju je 17 takih instrumentalnih skupin, ki goje zabavno glasbo in nastopajo na raznih javnih kulturnih prireditvah. Nekatere so dosegle že lepe uspehe, saj so predstavile celo na oddajah RTV — Pokaži, kaj znaš! Vsi ti ansamblji so nastali iz potrebe po razvedrilu, organizirali so jih in vodijo jih mladi ljudje, ki žal čestokrat niso našli za svoje načrte pravega

razumevanja. Nekateri strokovnjaki namreč še vedno ne čujejo priznati zabavne glasbe kot pravo glasbo. Po prvih uspehih v domačem kraju so preraščali v ansamble, ki so se uveljavili v svoji občini in nekateri tudi že v okraju. Tako so mladi delavci, dijaki in študentje, rudarji in vajenci, kmečki fantje in uslužbenci, ki so se zbrali v kvintetih in sekstetih in tudi večjih an-

samblih, postali priljubljene skupine v okviru dejavnosti Svobod in prosvetnih društev. Nastopi teh instrumentalnih skupin so vedno želi priznanje, včasih nič manjše od tistega, ki so ga bili deležni poklicni izvajalci. Razveseljuje tudi prizadevanje po izvornosti, ki je dalo že vrsto uspešnih skladb, vendar pa jih širša javnost še ne pozna. Da bi popularizira-

domače ansamble in njih vlogo pri širjenju kulturnega razvedrila, je sklenil okrajni Svet SPD organizirati letos revijo ansamblov zabavne glasbe. Namen te revije je, da bi zvišala raven čimvečjega števila ansamblov in da bi le-ti pokazali na okrajnem srečanju svoje sposobnosti. V Novem mestu je bilo 16. februarja pri Okrajnem svetu SPD širše posvetovanje vodij zabavnih ansamblov našega okraja. Sklenjeno je bilo, da bo na okrajni reviji 14. maja v Trebnjem nastopilo 8 zabavnih ansamblov. Izvajali bodo lastne skladbe in najbolj uspele in priljubljene skladbe domačih in tujih avtorjev. Sodelovali bodo: »Mladinski kvintet« iz Brežic, kvintet »Bohorski fantje« s Senovega s pevcem, »Kvintet bratov Lopatičev« iz Boršta pri Cerkljah, kvintet »TIKI« iz Krmelja, sekstet »Veseli vandrovčki« iz Brežic (s pevcem Vladimirjem Medvežkom in pevskim duetom Zoro Celer in Martinom Rožmanom z Mirne), sekstet »6 črnih« iz Črnomlja, sekstet »STEB« iz Brestanice (s pevcema Anico Glogovšek in Jožetom Butkovičem) in večji »Zabavni ansambel Svobode« iz Sevnice (s pevcem). Nastopili bodo tudi odlični harmonikar Silvo Mihelič iz Metlike in pionirski instrumentalni duet: harmonika — flauta Franci Može in Ladko Repar z Dvora.

Idejnost in kvaliteta dramskih prireditev pred sodniki

Okrajna dramska revija bo od 5. do 19. maja v Vidmu-Krškem, okrajna revija pionirskih dramskih skupin pa v Sevnici od 3. do 15. maja — Najmanj 67 dramskih skupin v okraju se že pripravljajo na srečanje v maju

Najmočnejšo tradicijo v kulturnoprosvetnih društvih na šega okraja ima dramska dejavnost. Vsako društvo ima gledališko skupino, v nekaterih društvih pa se je donedavna sploh vse delo omejevalo na dramsko sekcijo. Včasih so se sicer porajali občutki, da ta zvrst dela poenjuje tako glede zanimanja publike kot vesela po samem udejstvovanju. Vendar ni tako. Nasprotno, pričela se je zagrižena borba za idejnost in kvaliteto dramskih uprizoritev in široka akcija za strokovno poglobljanje kadrov: režiserjev, igralcev, maskarjev itd. Vrsto republiških seminarjev za režiserje v Kopru in Ljubljani je obiskalo večje število dolenskih režiserjev, okrajni dramski svet je priredil okrajne seminarje in tudi občinski sveti DPD na Senovem, v Sevnici, Črnomlju, Novem mestu in Brežicah so organizirali seminarje, repertoarne posvete in strokovne obiske dramskih skupin. Tej načrtni vzgoji in skrbi za razgledanost kadra se moramo zahvaliti za res velik napredek, ki je bil dosežen na tem področju. Za nekaj let pa so si naši režiserji in igralci želeli srečanja v okrajnem merilu. Te želje bodo letos uresničene.

stali v Novem mestu zastopniki občinskih dramskih svetov in člani okrajnega podpredsedstva Matka Matjana. Pregledali so potek priprav in podrobno izdelali organizacijski program revij. Le nekaj podatkov bo zadostovalo za prikaz razveseljive razgibanosti na terenu. Po nepopolnih podatkih se v okraju pripravljajo 67 dramskih skupin: 35 pionirskih in 32 odraslih. Vsi občinski sveti so, nekateri že v januarju, imenovali 3-7 članske komisije za ocenjevanje posameznih del. Komisije v občinah Sevnica, Videm-Krško in Brežice so že ocenile vrsto uprizoritev. Te komisije pa svojega dela niso razumele samo formalno, ampak ustvarjajo tesen stik z igralskimi skupinami, razčlenjujejo z igralci in režiserjem izvajano delo in pomagajo s strokovnimi nasveti. Posebno si prizadevajo v Sevnici, saj je dram-

ski svet sklical že tri strokovne posvete z režiserji. Občinska sveta v Vidmu-Krškem in Sevnici, ki bosta priredila reviji, pa sta že pričela z delom, tako da bo do revij lepo pripravljeno za gostujoče skupine. Tudi obe Svobodi v Vidmu in v Sevnici sodelujeta v pripravah. V želji, da bi si čimveč režiserjev iz celega okraja ogledalo predstave in udeležilo razgovorov po predstavah, je okrajni dramski svet priporočil vsem občinskim svetom, naj režiserjem omogočijo udeležbo na reviji oziroma posameznih predstavah, in bo tudi sam za to prispeval del sredstev. In še želja: morda se bo vendar letos uvrstila ena naših gledaliških skupin med tistih deset najboljših v Sloveniji, ki se bodo predstavile na republiški dramski reviji v Zagorju.

Delo novomeške podružnice Slavističnega društva

V veliki predavalnici, ki jo je dalo z razumevanjem na razpolago tudi za pot vodstvo Zavoda za izobraževanje odraslih, je pred nedavnim ustanovljena novomeška podružnica Slavističnega društva dne 14. februarja priredila še svoje drugo predavanje. Tokrat je govoril eden vidnejših sodobnih jezikoslovcev dr. A. Bačec iz Ljubljane o nekaterih problemih našega pravopisa ter o nečelnih, ki so vodila posebno komisijo strokovnjakov, ko je pripravljala novo, razširjeno in v marsičem izpopolnjeno izdajo Slovenskega pravopisa. Zgodnji Slovenski pravopis je

izšel že pred desetimi leti. Toda ta je že davno razpadel, vrh tega pa so novo izdajo terjale tudi nove razvojne tendence našega knjižnega jezika, ki so jih povzročile znatne politične, socialne in gospodarske spremembe v letih po revoluciji. Predavatelj je v zgodnje jami besedi sistematično prikazal skrajno vsa važnejša pravopisna vprašanja. Dotaknil se je pisave tujih imen, rabe velike začetnice, pisave sestavljenih krajevnih imen, rabe tujk, razlagovanje itd. Iz predavateljevih izjavanj je bilo očito, da bo novi Slovenski pravopis prinesel precej sprememb, skušaj pa bo predvsem olajšati pisanje, ker bo sprostil dosežanja, marsikdaj toga načela, pomostil pravila, dopuščal pa tudi rabe takih besed, ki smo jih doslej pogosto po krivici preganjali, češ da niso naše ali da so narejene po tujem kopitu. Manjkata novost bo seveda naležala tudi na odprto, zlasti spočetka, vendar pravopisna komisija sodi, da bo prej ali slej vendarle zmagala, ker je praktična in ker je utemeljena v živih govoricah (prebivavec, letavec, bravka, snaziška).

Predavatelj se je za izredno zanimivo predavanje in gozdarstva pri debati zahvalila predsednica podružnice tovariška prof. Kesenikova, poslušalci pa so mu izkazali priznanje z iskrenim ploščkanjem. V kratkem bo doletenjski slavisti priredili še tretji sestanek.

DOLENJSKA ZALOŽBA v počastitev 20-letnice revolucije

V svojem letošnjem programu bo Dolenjska založba izdala tudi nekaj del, ki bodo posvečena 20-letnici revolucije

Jugoslovanskih narodov. Prva taka knjiga, namenjena pionirjem — slikarica NEPO. KORJENI GROBOVI — je že izšla. Do julija bo prišla na knjižni trg zbirka partizanskih črtic z Dolenjske in Bele krajine VIHARNI LJUDJE IN GOZDOVI pisatelja Toneta Seliškarja in PARTIZANSKI ROG Janka Jarca. Če bo mogoče, bo založba letos skupaj z okrajnim odborom Zveze borcev izdala tudi prvi del zbornika o partizanskih spomenikih in obeležjih v novomeškem okraju. Tematiko iz NOB (iz okupirane Ljubljane) bo imela tudi povest Jožeta Dularja ANDREJ IN KATJA.

Mednarodna konferenca v Beogradu Od 15. do 20. maja bo v Beogradu mednarodna konferenca o jedrski elektroniki hkrati z mednarodno razstavo jedrskih elektronskih naprav. Nova področje velikega ugleda, ki ga je nova Jugoslavija deležna na mednarodnem področju.

Pozdravite svoje v tujini s DOLENJSKIM LISTOM! Naročite jim ga v hvala za Van bodo za pozornost!

Miro Kugler: KOLONA (tempera, 1961)

Vlado Lamut: SUHA PRI SUTJESKI

Požrtvovalni igralci na Božakovem

Pohvalo zasluži igralska družina na Božakovem, ki je v kratkem obdobju uprizorila Vodnjak želja, Rdečo kapljo in Sneguljčico. Pripravljajo pa že novo mladinsko igro Mačeha in pastorka. Vse igre režira požrtvovalna Anica Udovič. Taka dejavnost je vredna posnemanja.

Nastop recitatorjev

V metliški občini je osem osnovnih šol. Pionirji recitatorji so se že začeli pripravljati za občinski nastop, ki bo v začetku aprila. V Metliki bodo nastopili najboljši pionirji iz vseh šol s pesmimi iz NOB in povojnega časa. Zmagovalci bodo prejeli knjižne nagrade, najboljši recitator bo sodeloval na okrajnem nastopu. J.

Z dramo »VSI MOJI SINOVI« v Krško

Na seji Sveta Svobod in prosvetnih društev so se dogovorili, da bo metliška občina nastopila na okrajnem tekmovalnem nastopu dramskih skupin v Krškem z dramo »Vsi moji sinovi«, ki so jo uprizorili že lani v Metliki in Gradcu. Letos nameravajo poleg nastopa na okrajnem tekmovalju gostovati še po okoliških krajih.

NAROD PESNIKA SLAVI!

V počastitev Prešernovega dne je bila v soboto, dne 11. februarja, v Kostanjevici na Krki lepa prireditev, ki so jo pripravili člani PD »Lojze Kosčak«. Na sporedu je bila igra »Ples v Kazini«, ki so jo Kostanjevčani pripravili z vso ljubeznijo. Sodelovalo je več kot štirideset ljudi. Poleg številnih znanih igralcev je nastopala tudi vrsta novincev, ki so se na svojem prvem nastopu dobro izkazali. Prešerna je oblikoval Jože Kavčič, Prim-

čevko — Rozika Jankovič, Julija — Marija Sketa, Copa — Ivan Kavčič, Jakoba Zupana — Jože Jankovič, gospoda profesorja — Ivan Mlakar, Josefa Scheuchenstuela — Ladko Kukec, Smoleta — Ladko Smrekar, Kastelca — Franci Baznik, Vesela — Ivi Tisu, Kersnika Tone Stebe, Sicarda — Lojze Mlakar, operno pevko Jelka Zajčeva iz Novoga mesta, pianista pa Stane Fink. Prav tako kot gost iz Novoga mesta. Režijo in sceno je oskrbel Ladko Smrekar, glasbene vložke skladatelj Marijan Vo-

dopivec, svetlobni park in kostume pa Slovensko ljudsko gledališče iz Celja, Drama SNG iz Ljubljane, Prosvetni servis iz Ljubljane in drugi. Dvorana, ki je bila do zadnjega prostora zasedena, je z navdušenjem sprejela počastitev velikega pesnika Franceta Prešerna, šolska mladina pa je obljubila, da bo imela odslej vsaka domačija Prešernove Poesije kot hišno knjigo. Naslednja premiera v Kostanjevici bo prihodnji mesec, in sicer Pavla Golie mladinska igra »Jurček«.

»VČERAJ POPOLDNE« na Malem Slatniku

Igralska družina PD na Malem Slatniku je v nedeljo, 12. februarja, uprizorila novo slovensko dramo »Včera popoldne«. Delo je naštudiral tov. Mira Kovac. Igralci so navdušili občinstvo. Tokrat so tudi porabili nekaj novih odrskih pripomočkov, kar je igro gledalcem še bolj približalo. Tudi na podežlju bi morali večkrat kaj igrati. Uspeh igralske družine z Malega Slatnika pa dokazuje, da se bodo na odru še večkrat predstavili.

Živa beseda čopiča in paleta

V soboto, 18. februarja, je v Dolenjskem muzeju prof. Janko Jarc odprl likovno razstavo akademskega slikarja prof. Vladimira Lamuta. V preprostem, pristrnem in neposrednem razgovoru je orisal

razvojno pot dolenskega umetnika od študijskih dni pa vse do te razstave. Marjani nadse plodni umetniški ustvarjalec Lado Lamut je nenehno rasel, pojava pa je tudi po inozemstvu — po Italiji, Franciji, lani pa s pomočjo UNESCO obiskal Bruxelles. V Dolenjskem muzeju je razstavljenih 60 umetniških del v raznih tehnikah. V mnogih stvaritvah je še vedno ostal zvest dolenskim motívom, razstavlja pa tudi več del s poti po Belgiji in eno z Francije. Vsa dela govore o njegovi veliki umetniški rasti in napredku.

Akad. slikar VLADO LAMUT ob sobotni otvoritvi svoje razstave v Dolenjskem muzeju J. M.

Otvoritve razstave so se razen predstavnikov domačih organov oblasti in družbenih organizacij udeležili tudi profesor na Akademiji likovnih umetnosti in predsednik Društva likovnih umetnikov Slovenije France Mihelič, umetnostni zgodovinar Lojze Gošta, naučenci pa so bili tudi veterinarji, ki so imeli ta dan svoj občni zbor, predstavniki novomeškega kulturnega življenja ter številni umetnikovi prijatelji in znanci. Vsem, ki žele preživeti uro umetniškega užitka, priporočamo, naj si razstavo, ki bo odprta do 8. marca, ogledajo. J. M.

V Metliki seminar za tamburaške zборе

Na plenumu občinskega sveta SPD v Metliki 16. 2. je predsednik sveta Jože Dular seznanil člane s sklepi okrajne skupščine, nakar so razpravljali o izvajanju nalog na področju občine. Anica Kore, ki je bila delegatka na kongresu, je v strnjeni obliki povzela glavne misli iz referata Vladka Majhna in poročila Vinka Trinkausa na kongresu. Pogovorili so se tudi o reviji pionirskih pevskih zborov, v dejavnosti dramskih skupin v pripravah za dramsko revijo in Krškem in o seminarju za vodje tamburaških zborov. Ta seminar bodo ob pomoči okrajnega sveta SPD in pod vodstvom strokovnjaka iz Zagreba organizirali prihodnji mesec za tamburaške zборе iz Metlike, Podzemlja, Radovice

in Drašč. Seminar bo trajal najmanj pet dni in bo ob nedeljah. Obsegal bo teoretični in praktični del. Na plenumu seji so izvolili novo predsedstvo sveta.

Pionirji osnovne šole v Metliki so zelo delavni. Poleg številnih dejavnosti, ki zajemajo skoraj vse pionirje, so pred kratkim osnovali še fotografski krožek. Ta vključuje vse pionirje, ki se zanimajo za fotografiranje; vodi jih tov. Jože Kambič. Pionirji nameravajo izdati v tem letu album fotografij. S tem se bodo vključili v program jugoslovanskih pionirskih iger z geslom »Moj kraj včera, danes in jutri«.

Literarno udejstvovanje pionirjev in pionirk v letošnjem jubilejnem letu

pionirji in mladinci, ki imajo radi in veselje za pisanje. 2. Na šolah, kjer imajo učenci ali dijaki svoja glasila, naj se takoj zbere uredniški odbor in pretehta literarno prilogo oziroma literarni del svojega glasila. Zavzame naj stališče, da morajo biti vsi literarni prispevki čimbolj kvalitetni, da bo glasilo z njimi dostojno počastilo 20-letnico revolucije. V ta literarni del lista ali v ves list, če je čisto literarno glasilo, grede pesni, črtice, novele, kratke povesti, kakor tudi članki in razprave s področja literature (o pisateljih, o knjigah, o kulturni splošno). Na šolah, kjer takega glasila pa tudi literarnega krožka nimajo, naj pionirji, ki bi se radi literarno udejstvovali, ustanovijo svoj krožek in pripravijo v okviru šole oziroma pionirske organizacije literarni nastop, kjer bodo recitali in brali svoje stvari. V večjih središčih naj pionirji in mladinci, torej njihovi literarni krožki, pripravijo tudi javen nastop.

3. Učitelji in profesorji naj pionirjem in mladincem osnovnih šol in dijakom gimnazij in učiteljskih, pa tudi drugih šol razložijo, da spada v program letošnjih pionirskih iger tudi čimbolj razgibano in prizadevano literarno udejstvovanje. Snako naj se o tem pogovorijo pionirji in mladinci na sestanku svoje organizacije, potem pa še posebej člani literarnih krožkov, kjer jih imajo. Kjer takega krožka ni, naj se zbere tisti

pošljejo po 1 izvod vsake številke na Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine komisiji za literarno udejstvovanje pionirjev. 4. Na šolah, kjer nimajo takega lista ali literarnega krožka, naj tovariška ali tovariš, ki poučuje slovenščino, zbira prispevke pionirjev — literatorov in najboljšje pošlje prav tako na Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine. Priporočamo, naj tudi na taki šoli izdajo pionirji svoj list čeprav samo enkrat in sicer prav pisan le v enem izvodu! 5. Najboljše literarne sestavke pionirjev in mladincev bosta v letošnjem letu nagradila Dolenjska založba in Okrajni odbor DPM. Nagrade bodo podeljene za 29. november! Zato je zelo važno, da Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine dobi vse literarne liste, ki izhajajo na naših šolah, in vse dobre prispevke pionirjev s šol, ki takega glasila nimajo.

V OBČINSKEM MERILU:

1. Pionirji in mladinci literarni nastopijo s pomočjo svoje organizacije. 2. Učiteljski zbor na šoli za ta nastop določi dva, tri svoje članke, ki naj določijo najboljšo delo nastopajočih za veliki javni literarni nastop, ki bi bil jeseni v Novem mestu. Na njem bodo sodelovali s svojimi literarnimi deli najboljši pionirji in mladinci iz vsega našega okraja. Ob tej priložnosti bi pripravili tudi razstavo listov in glasil, ki izhajajo na naših šolah ali so kdaj izhajala. Prosimo učitelje in profesorje, zlasti tiste, ki učijo slovenščino, da se za to stvar zavzamejo in pomagajo pionirjem in mladincem, mladim literatom z nasveti, kako bi najbolje izpolnili na tem področju izpolnjeni program, da bi res lepo uspeli njihovi nastopi zlasti pa nastop na okrajni literarni prireditvi pionirjev in mladincev. Opozarjamo šole, vodje literarnih krožkov in urednike listov na šolah, naj se za morebitne nasvete obrnejo na Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine. Severin Šali

3. Učitelji in profesorji naj pionirjem in mladincem osnovnih šol in dijakom gimnazij in učiteljskih, pa tudi drugih šol razložijo, da spada v program letošnjih pionirskih iger tudi čimbolj razgibano in prizadevano literarno udejstvovanje. Snako naj se o tem pogovorijo pionirji in mladinci na sestanku svoje organizacije, potem pa še posebej člani literarnih krožkov, kjer jih imajo. Kjer takega krožka ni, naj se zbere tisti

pošljejo po 1 izvod vsake številke na Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine komisiji za literarno udejstvovanje pionirjev. 4. Na šolah, kjer nimajo takega lista ali literarnega krožka, naj tovariška ali tovariš, ki poučuje slovenščino, zbira prispevke pionirjev — literatorov in najboljšje pošlje prav tako na Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine. Priporočamo, naj tudi na taki šoli izdajo pionirji svoj list čeprav samo enkrat in sicer prav pisan le v enem izvodu! 5. Najboljše literarne sestavke pionirjev in mladincev bosta v letošnjem letu nagradila Dolenjska založba in Okrajni odbor DPM. Nagrade bodo podeljene za 29. november! Zato je zelo važno, da Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine dobi vse literarne liste, ki izhajajo na naših šolah, in vse dobre prispevke pionirjev s šol, ki takega glasila nimajo.

Prosimo učitelje in profesorje, zlasti tiste, ki učijo slovenščino, da se za to stvar zavzamejo in pomagajo pionirjem in mladincem, mladim literatom z nasveti, kako bi najbolje izpolnili na tem področju izpolnjeni program, da bi res lepo uspeli njihovi nastopi zlasti pa nastop na okrajni literarni prireditvi pionirjev in mladincev. Opozarjamo šole, vodje literarnih krožkov in urednike listov na šolah, naj se za morebitne nasvete obrnejo na Okrajni odbor Zveze prijateljev mladine. Severin Šali

9. Enkrat sem stopil iz hiše, pa me je takoj poklical s spačenim obrazom nazaj in nato se je spet s prijaznim obrazom pogovarjal z menoj. Tedaj je zagledal skozi okno kapitana. Potisnil me je v kot, da so naju odprta vrata zakrivala. Postalo mi je tesno pri srcu in opazil sem, da se boji tudi neznanec. Prijel je za ročaj svoje sablje in jo v nožnici malo zrahljal, da bi jo lažje potegnil. Med tem je ves čas nekaj gotal in poziral, kot da bi imel cmok v ustih.

10. Kapitan je vstopil in zaloputnil vrata, ne da bi se ozrl. Tujece ga je poklical: »Bill!« Kapitan se je zasukal na peti; z obraza mu je zginila vsa barva. Ko je vlovil sapo, je kriknil: »Crni pes! Izsedli ste me, prav! Tule sem; kar brž povej, kaj bi rad!« Poslala sta me po rum in sedla za mizo. Crni pes je sedel tako, da je bil bližje vrat in da je imel odprto pot. Prinesel sem piščo in nato sta me napadla v točilnico. Vlekel sem na ušesa, toda onadva sta le šepetala.

11. Nenadoma je kapitan zavpil: »Ne, ne, ne! Če bo kdo obešen, naj visimo vsi!« Potem je nastal v sobi strašanski hrup. Moža sta preklinjala in divjala. Zaslišal sem bolesten krik. Hip nato je pridiral skozi vrata Crni pes in tók za njim kapitan — oba sta vihtela gole sablje in Crni pes je imel levo ramo vso krvavo. Kapitan je pri vratih strahovito zamahnil in bi nasprotnika gotovo presekal do pasu, da ni prestregel udarca velik izvsek naše krême. Ranjenec jo je jadrno popihal čez grič.

12. Kapitan se je opotekel nazaj v hišo, lovil se je za zid in zahteval ruma. Slišal sem ga, kako je ponavljal: »Od tod moram, od tod moram!« Potem je padel po tleh in oblezal iztegnjen, zaprtih oči in v obraz bled kot zid. Po stopnicah je prihitela moja mati. Skupaj sva dvignila kapitanu glavo; hropel je. Misliha sva, da je ranjen. Iz stiske naju je rešil doktor Lisevca, ki je pravkar hotel obiskati našega očeta. »Oh, doktor,« sem vpil. »Kaj naj napravimo? Kje je ranjen?«

Vse o sončnem mrku...

Tisti dan, ko je ves svet nestirno pričakoval jutro, v katerem naj bi lunina senca skoraj povsem prekrila sonce, sem se mudil v Dobriču. Bila je megla in sem komaj našel pot do gostilne. Nikjer ni bilo videti žive duše. Na sredo je le prišel mimo domačin, pa sem ga vprašal: »Kaj pri vas ni nikogar doma?«

»Nek« se je možak odkaljal, »so že kam mrknili... Vejte, ampak jest se spreklet bajm, de ne buo kej hujsga s tem našem soncem. Se zvina nekaj voha, samu staji, pa zija, de me je kar groza pagledat.«

Posedel sem še malo v gostilni, nato pa sem se odpravil križem krašem po vasi. Po cesti, ki pelje iz Trebnjega, je par konj vlekel težak voz snojca. Trgovino so že odprli in dve dekletci sta s cekarji stali na pragu.

Potem se je začelo na krajevnem uradu in se nadaljevalo v klubu.

»Odlično,« je rekel možki glas, »prav zares smo lahko zadovoljni, da imamo meglo. Prav zdaj se začena. Desna stran sonca je že zatemnjena. Se dobro, da je megla.«

Potem se je nekaj parov nog razbežalo po vasi, nekaj pa se jih je odločilo prehoditi pol do stopnišča v sosednji hiši in po stopnicah navzgor do kluba.

»Vsak čas bo televizijski prenos sončnega mrka!«

Opazovali smo sonce, skrito za meglo in videli, kako ga počasi zmanjkuje. Iz rok v roke sta romala dva kosca črnelega stekla, ki sta nam omogočala nemoteno gledanje sonca in sprememb, ki so nastajale. Lepo sliko je posredoval tudi televizor.

V klub je prihajalo vedno

več ljudi: kmetje, delavci, uslužbenci, učenci. Zenske so doma pustile pospravljanje; možki, namenjeni na polje, so zamahnili z roko, češ to se samo enkrat v življenju lahko vidi. Uslužbenci so za nekaj minut zapustili pisarne; učenci so za nekaj ur odvrgli knjige. Televizor je napovedal, da manjka še nekaj minut do popolnega mrka.

Zamaj je bil mrak kot pred najhušo neviho.

Ko so z Jastreba javili, da je tam prava noč, sem slišal ženski glas, ki je potožil sosed: »Jemnasta, le kaj bo, če se to večkrat ponovi. Tako sem

se bala, da bo kaj hujsega, bojim se za našega starega; prav gotovo misli, da je konec sveta.«

Starejši kmet se je pobahal: »Jaz sem to čudno stvar s soncem videl že nekoč pred leti. No, kljub temu pravim, da bom še prihodnje, če se bo le pojavila.«

Ujel sem še nekaj glasov na cesti. Seveda je bil takrat že običajen dan.

»Naša stara je molila... Naš... je zbežal v kaščo... Naša mala me je spraševala, če bo res taka noč, da bo treba iti v posteljo... Naš je bil čisto iz sebe; gledal je brez tistega stekla, pa ga zdaj boljijo oči...«

Opoldne je v Dobriču močno zvonilo. Ljudje so staknili glave: je spet kdo umrl?... »Ne, to je bila opoldanska avemarija,« so mi povedali... Kar zvonite, sem si mislil, in zbudite vse, ki so se skrili pred soncem.

Sele leta 1999, čez 38 let torej, bomo spet videli v naših krajih popolni sončni mrk. Tudi v Črnomlju so kot drugje predzadnje sredo ljudje vneto opazovali to izredno redko igro narave...

DANES DVE

— Nikar se ne jezi, dragice! Mama se je ponudila, da bo ostala z nama in skrbela za otroke, ki jih bova imela...

— Želim, da ne bereš knjig, moj dragi! Ne veš, kako me motijo tiste luknje na knjižni pollici...

»Klasični« in tranzistorski radijski sprejemnik

Tranzistor je tudi že pri nas sodobni pojem. Ljudje na veliko in zmeraj več kupujejo in zahtevajo tranzistorske radijske sprejemnike. Kakšna pa je razlika med večjimi »klasičnimi« sprejemniki in majhnimi tranzistorjem? Glavna v tem, da so dosedanje elektronske cevi, »žarnice«, v sprejemniku zamenjane s tranzistorji — polprevodniki, torej materialom, ki slabo prevajajo električni tok. Je torej v sredini med bakrom, ki je odlični prevodnik toka, in na primer porcelanom, ki elektrike sploh ne prevaja (zato ga uporabljamo za izolatorje). Prvi rezultati raziskovanja polprevodnikov so bili objavljeni že leta 1948. Pokazalo se je, da nekaj gramov kristala polprevodnega germanija ali silicija, obdelanega na poseben način, sprejema in pojača šibke signale prav tako kot elektronska cev. Elektronska cev je in mora biti velika, njen

sodobni »tekmeč«, tranzistor, je pa čisto majhen, mimo tega še enostaven. Prav zato so tranzistorski sprejemniki lahko tako majhni. Imajo pa še neko prednost: tranzistor porabi tisočkrat manj električne energije kot najpopolnejša elektronska cev.

Čudo elektronike

Atomski inštitut kalifornijske univerze v Livermoru je dobil elektronsko računalno, doslej največje na svetu. Ti elektronski »možgani« imajo 80.000 tranzistorjev in 600 vakuumskih cevi. Njihov magnetni spomin si lahko zapomni do 97.000 besed in prav toliko enajststesevskih števil! — Larc, kot je temu računalu ime, lahko v sekundi opravi 250.000 operacij seštevanja in 125.000 operacij odštevanja. In vendar, kot pravijo, smo prestopili šele prag elektronske dobe.

Ali poznate domače kraje?

DRAGI MLADI BRALCI DOLENJSKEGA LISTA!

Naša turistična propaganda in spoznavanje domačih krajev se kar lepo razvijata. Zadnje slikovno uganko je bilo treba rešiti takole: 1. RAKA; 2. Jože Suntajs; 3. občina VIDEM-KRŠKO. Zreba je nagradil tokrat tri pravilne rešitve: 1. nagrado (1000 din) dobi Bernardka Mirt, 3.b razred osnovne šole, p. Raka; dve knjižni nagradi (slikanici NEPOKORJENI BREGOVI) dobita: Franco Goreno, 4.a razred osnovne šole, p. Raka, in Marija Turšič, Ardno 13, p. Raka.

Danes je na vrsti spet malo trši oreh. Do torka, 28. februarja, nam odgovorite na sledeča vprašanja:

1. kaj predstavlja slika? 2. kateri veliki umetnik je bil rojen v kraju za gradom na sliki? 3. kam prideš čez železobetonski most pri tem kraju?

Na ovoj, v katerem boste poslali čitljivo napisano rešitev, napišite: SLIKOVNA UGANKA! Zadnji rok za sprejemanje rešitev: torek, 28. februarja 1961.

»Leta 1943 je bil naš polk na Donju, blizu vasega mesteca... Meni so ti kraji močno ugajali. Poleti je tako lepo: gozd, reka. Jaz sem lovec, rad hodim po gozdu. Svojih nimam nikogar, je vzdihnil. »Bil sem oficir sovjetske armade, zato so mi fašisti postrelili družino...«

Sključena na koncu divana je Galina Arkadjevna poslušala s široko odprtimi očmi.

»Po demobilizaciji nisem vedel, kam bi šel,« se je Gorčakov otožno nasmehnil. »Toda zgodilo se je, da sem tam, kjer je 1943. leta bil naš bataljon, srečal neko žensko. Postala sva si prijateljca. Potem mi je pisarila pisma. In zdaj sem prišel k nji. Toda... iz ujetništva se je vrnil njen mož in tako sem spet ostal sam... Da bi ne živel v njeni bližini, sem odpotoval v Kruto goro. Najel sem si sobo. Ko sem začel urejati svoje stvari, sem naletel na tole beležnico. Poiskal bom njegovo družino, sem sklenil, čeprav nisem imel veliko upanja. V nji je samo na enem mestu napisan kraj in priimek. Kot vidite, sem vas le našel.« Gorčakov je vstal. »Pa mi oprostite, ker sem prišel s tako žalostno novico. Na svidenje, Galina Arkadjevna! Pri vratih se je ustavil. »Vi ste moja prva znanca v Kruti gori in če dovolite, vas bom večasih obiskal.«

»Prosim, le pridite.«

»Hvala, Galina Arkadjevna!« Gorčakov je odšel, Galina Arkadjevna se je pa zgrudila na divan in bridko zahtela.

Ko je Gorčakov šel skozi vrt, sta mu med drevjem prišla nasproti dva dečka. Eden je nosil sopek rož in Gorčakov je takoj spoznal, da je to Tropinov sin: isto visoko čelo, ostre obrvi in štrleča brada. Le deško nabrekle ustnice in črni lasje so ga ločili od Tropinina, tistega Tropinina, od katerega on, Gorčakov, nikakor ni mogel iztrgati skrivnost sanita, skrivnostne rude, zaradi katere že toliko let uničuje svoje živce, zdaj se pa izpostavlja še nevarnost v tem kraju, kjer ga lahko razkrinkajo.

Začetek ni slab, je premišljal Gorčakov. Vse doslej je šlo tako, kakor si je zamišljal. Toda zakaj so vsi prepričani, da je Tropinin ustreljen? Saj so ga Nemci skupaj z drugimi odgnali na postajo, kar so videli vsi prebivalci. Mora biti presneto previden! Dobro, da Galina Arkadjevna spričo svoje žalosti ni opazila, kako se je zdržnil, ko je rekla, da so ji moža ustrelili. Zdaj bo vse preprosto in lahko, kot je bil njegov prihod sem. Potoval je iz Nemčije s skupino povratnikov iz taborišč in kot drugi je na vseh postajah dobival šopke, s katerimi so jih prebivalci pozdravljali...

Gorčakov je zavpil po ulicah rudarskega mesteca. Z reke je odmevalo veselo vresčanje otrok. Na gradbišču nove hiše so pela zidarska kladiva.

Z rožami v rokah je Saša stopil v sobo in

onemel: mati se je držala za glavo in bridko jokala na divanu.

»Mama!« jo je potihlo poklical. »Mama, kaj se je zgodilo?« Planil je k nji in jo objel. »Mama, povej?«

»Saša... zdaj sva... sama...«

Kolja je tiho prestopil prag in v zadregi mečkal kapo. Pobral je rože, ki jih je bil izpustil Saša na tla, in položil zraven zelene beležnice.

»Saša, zdaj ni več upanja... Tu je očkova beležnica.«

»Kje, mama, kje?« Saša se je naglo obrnil.

Beležnico je zagledal na mizi. Previdno jo je vzel v roke in odprl prvo stran. Spoznal je različni očetov rokopiis, tak kakor v pisnih, ki jih je hranila mama. Da, to je res očetova beležnica.

»Mama, daj jo meni. Varoval jo bom, dokler bom živ!« Pogledal je mater in videl, kako nerada bi se ločila od beležnice. »Prav, mama, kar ti jo imej, samo toliko mi dovoli, da jo preberem. Veš, mama, saj jaz bom vse življenje ostal pri tebi.«

Osmo poglavje

»Saša, ne morem vaju pustiti,« je rekla Galina Arkadjevna. »Premiada sta še s Koljem, lahko se vama kaj pripeti.«

»Veš, mama, midva hočeva le poiskati očetove stvari,« je rekel Saša in prijel mater za roko. »Če hočeš, ti oba s Koljo priseževa, da ne bova šla niti koraka dlje.«

Saša je bil na trnju. Da bi kar tako šel iz šole, bi razžalil mater. Se pa mudi, saj ga na vrtu Kolja že dolgo čaka. Ta je nekje izbrskal staro puško, ki sta ji morala kopito privezati z žico, zdaj bi pa rada čimprej izstrelila prvo kroglo.

»Ne Saša, ne morem te pustiti, samo tebe imam!«

»Oh, koliko je na svetu mater, ki imajo samo še sina! Saj midva s Koljem ne bova storila drugega, kot odplula po Donju in poiskala očetov čoln. Običajni sprehod.«

»Če ga niti oče ni šel iskati, pomeni, da to ni tako preprosta zadeva...«

»Saj si mi sama rekla, da je takrat izbruhnila vojna in da očetu sploh ni šlo za čoln. Jaz, jaz pa moram najti njegove stvari.«

»Toda pomisli, ti in Kolja, da to ni običajni, sprehod! Obala Donjeca še ni povsem očiščena min. po hostah so neeksplozirane granate. Ne, ne morem te pustiti!« Galina Arkadjevna se je obrnila in skrla solze.

Z vrta je odjeknil krik čaplje. Galina Arkadjevna se je začudila:

»Letos pa čaplje precej pogosto preletavajo v naš vrt. No pojdi, Kolja te že predolgo čaka.«

Saša je stopil iz hiše. Pogledal je po vrtu in zažogel kot škrljanček, iz globine vrta je pa zaslišal tleskanje soje. Vse o je zavil tja.

Medtem ko v Tel Avivu pripravljajo proces proti vojnemu zločincu Eichmannu (proces je bil s prvotnega 15. marca presojen na 1. april), skuša ameriška filmska industrija ta dogodek izkoristiti in že hiti z izdelavo »umetniškega« biografskega filma o tem velezločincu. Glavno vlogo v filmu, ki naj bi bil še prav v kratkem času končan, so poverili Ruti Lee in pa Wernerju Klempererju (na sliki). Sednji je v resnici Jud in so mu njegovi sosednjaki udeležbo pri tem komercialnem filmu zelo zamerali.

Na prvi pogled bi kdo mislil, da gre za letovišče kje na Krimu, če ne bi zadaj visela ameriška zastava, ko vidi sovjetske oficirje, kako udobno se počutijo v stoliščah lepega letoviškega parka. Vendar pa gre tokrat za Nico in francoski Azurini obali, kjer te dni gostuje leta plesni in pevski zbor Rdeče armade.

Nikoli ni prepozno, pravita stoletnika na naših slikah. Gre za Eliza Khell iz Londona, ki si bo po dvajsetih letih slepote dala te dni v neki londonski kliniki operirati oči, da bi spet videla (na gornji sliki), in pa za Thomasa Parrisha iz Milforda v ZDA, ki je pri sto letih napravil šoferski izpit, ker poprej ni mogel do avtomobila. Edini pogoj, ki so mu ga postavili: z avtom, ki ga sam vozi, ne sme dalj kot petnajst milj od svojega bivališca.

